

Paprika támrendszeren

ÁPRILIS VÉGÉTŐL FÜTETLEN FÓLIA ALÁ, MÁJUS KÖZEPÉTŐL PEDIG MÁR SZABADBA IS ÜLTETHETJÜK A PAPRIKÁT. AZ ÁRUTERMELŐ ÜZEMEBŐL GYORSAN ÁTTERJEDT A KISÜZEMEKRE, A SAJÁT CÉLÚ TERMESZTÉST FOLYTATÓ HÁZTÁJI GAZDASÁGOKRA A KORDONOS ÉS A TÁMRENDSZERES TERMESZTÉSI MÓD. MÍG A HAGYOMÁNYOSNAK SZÁMÍTÓ TÁMRENDSZER NÉLKÜLI „BOKOR” TERMESZTÉS KÜLÖNÖSEBB ÁPOLÁSI MUNKÁT NEM IGÉNYEL, ADDIG A TÁMRENDSZERES HAJTATÁS SOKKAL NAGYOBB TUDÁST, FIGYELMET KÖVETEL MEG.

DR. TERBE ISTVÁN

Kordonos és támrendszer melletti termesztés csak a folytonnövő fajtákkal valósítható meg. A kordonos módszert a rövidebb ideig történő termesztés esetén (április végétől augusztus végéig) javasoljuk, ha ennél hosszabb időre tervezzük a kultúrát, akkor a támrendszer melletti nevelést célszerű választani.

Kordon

A kordon 2 méterenként levert 0,8-1 méter magas karókból áll, amelyeken vízszintes

vezetett műanyagzsinór-párok vannak kifeszítve. Ezek közé vezetjük a hajtásokat. A kordonos művelésben nevelt paprikát nem metszik, szükség esetén ritkítják. A kordonos művelés előnye, hogy megtámasztja a növényt, aránylag kicsi a munkaerő-ráfordítása, kevesebb szakértelem mellett is végezhető. Hátrányai között említhető, hogy a lombzat összetömörül, a levelek és a rövidebb hajtások árnyékolják egymást, nagyobb a gombás és baktériumos betegségek fertőzésének veszélye, a növényvédelmi munkák nehezen végezhetőek,

a fényhiányos környezetben rosszabb a megtermékenyülés, a lehajló ágak a termés súlya alatt letörhetnek és nehezebb a termések szevése. (képen)

Támrendszer

Az említett hátrányok miatt gyorsabban terjed a kisüzemekben is a támrendszer

melletti paprikahajtátás. Kialakítása során a természetberendezésben keresztirányban (a bordákhoz) 4-5 mm-es dróthuzalokat feszítsünk ki, a növény sorok felett 2-2,5 méter magasságban pedig 2-2,5 mm vastagságú horganyzott drótot húzzunk ki, amelyekhez műszálas kötözőanyaggal rögzítjük a növényeket. Attól függően, hogy egy vagy két szárra tervezzük a paprika nevelését, egy, illetve két zsinórt rögzítünk. Kétszárú nevelésnél 3-4 tövet ültetünk, egyszárú természetesen négyzetméterenként 6-7 tövet.

A támrendszer mellett nevelt növényeket metszeni kell, hogy nagyobb, darabosabb bogyók fejlődjenek, és a tenyészidő végére ne aprósodjon el a termés. A jobb fényviszonyok javítják a virágok kötődését, könnyebb és gyorsabb a szedés, a növények nem sérülnek, nem törnek, továbbá a növényvédelmi munkák is hatékonyabbak.

Így metsszük a paprikát

Későbbi, április-májusi ültetésnél az első három elágazásszint fölött kezdjük meg a metszést, addig hagyjunk meg minden oldalágat, termést. Ez esetben nagyobb termésmennyiséget érünk el és korábban tudunk szedni. Akkor kell a visszacsípést elvégeznünk, ha a növényen 10-12 darab stabilan megkötött termés van. A harmadik elágazás után a kiválasztott legszebb két, illetve három ág kivételével a többi visszacsípjük úgy, hogy az oldalelágazódások 15-20 cm-esek legyenek. A kiválasztott ágat (ágakat) és a zsinórt kölcsönösen egymás köré tekerve rögzítjük a növényt. A paprika metszése során ne használjuk kést vagy ollót. A fertőzés veszélye miatt a beteg töveket azonnal távolítsuk el.

A későbbiekben, a termőkorai metszés során törekedjünk arra, hogy a bogyókat a főágon vagy annak közelében nevelhes-

sük. Általános szabálynak tekinthető, hogy a paprikán mindig maradjon megkötött és félig fejlett bogyó, amely visszafogja a túl buja növekedést. A rosszul megtermékenyült, lila, görbült, napégett bogyókat minél korábban távolítsuk el, mert ezek fölösleges energiát vonnak el a növénytől.

